

Heel erg bedankt voor de mooie introductie.

Zoals iedereen wellicht weet, ben ik absoluut niet de enige die hier zou mogen staan, er zijn namelijk heel veel mensen die dagelijks zo'n prijs verdienen.

Telkens als ik mensen tegenkom dan wordt de vraag me steeds gesteld vanwaar ik afkomstig ben. Dat is normaal, want ik zie er ook een beetje "exotisch" uit. En dat mag men blijven doen, gezien het mij eraan herinnert van waar ik kom. Dan vragen ze of ik hier ben geboren, antwoord daarop is nee. "Oh en jij kan zo goed Nederlands" en daar stopt het meestal bij. Op zich is dat natuurlijk een compliment, maar er wordt niet altijd doorgevraagd over hoe het was daar, waarom ik hier ben of nog belangrijker wat me zo Irakees maakt. Het belangrijkste voor veel mensen, en ze zijn zich daar al dan niet van bewust, is hoe en wie ik ben in het context van België.

Ik wil jullie daarom graag een korte tekst voorlezen over mijn Vaderland die ik heb geschreven voor deze gelegenheid:

Het land van dadel, is mijn land

Het land dat als de wieg van de beschavingen wordt beschouwd, is ook mijn land

Het land van etniciteiten en geloofsovertuigingen die nergens anders bestaan, dat is mijn land

Het land dat vloeibare goud in zijn grond heeft, is ondertussen niet alleen mijn land

In mijn land hebben literatuur, levendigheid en intellectualiteit plaats moeten maken voor drama en oorlog

In mijn land zien veel mensen geen andere uitweg dan vluchten

Maar in mijn land, worden ook elke dag opnieuw, Inshallah & Alhamdoulilah uitgesproken,

Mijn land, lieve mensen, is een land van hoop

Ik zie mijn afkomst enkel en alleen maar als een troef. Ik voel me hier helemaal thuis, en heb ondertussen heel mijn leven hier opgebouwd, maar zal me steeds blijven vasthouden aan waar ik vandaan kom omdat het mij een rijker individu maakt. België heeft me kansen gegeven die ik elders niet zou krijgen en daarvoor ben ik dit land zeer dankbaar!

Mijn inzet binnen Ladder'op is een droom die mijn hartsvriendinnen en ik samen hebben gerealiseerd en wij doen dit omdat we echt geloven dat de jongeren van vandaag, ongeacht hun achtergrond, de jongeren van morgen zijn en daarom alle kansen verdienen.

Mijn inzet binnen het Steuncomité voor Oosterse christenen kadert binnen mijn Oosterse identiteit en realiseert een andere droom: dat iedereen in vrede mag leven, ongeacht afkomst of geloofsovertuiging.

Ik wil uiteraard ook mijn dank uitbrengen aan vele mensen, al dan niet, aanwezig in de zaal.

Ten eerste wil ik mijn idool in het leven bedanken: een vrouw die me verschillende dingen heeft getoond; geduld, onvoorwaardelijke liefde, dankbaarheid, liefde voor de natuur, hoe je met tegenslagen kan en moet omgaan, en vooral haar realistische optimisme wanneer ze zegt: niks is erg in het leven, behalve vaarwel. Mijn idool is mijn moeder. Bij moeilijke momenten komt er vaak een vlinder in mijn buurt vliegen, wat niet zo veel voorkomend is in een stad, die me de boodschap geeft van "alles komt goed". Ik geloof graag dat dit mijn baba is die met mij communiceert, dus ook hem wil ik bedanken. Ik wil ook mijn liefste partner bedanken, die de tederste en liefste man is en die zich steeds bekommert om mijn welzijn & mij steunt. Ik wens ook mijn broers te bedanken die zich steeds als leeuwen gedragen als iets kwaads me dreigt te overkomen & voor hun steun alsook hun partners. Mijn hartsvriendinnen en ondertussen Ladder'op partners die me steeds steunen in alle stappen van mijn leven. Ook wil ik mijn schoonfamilie bedanken voor hun steun en trots bij wat ik doe. mijn dank gaat ook uit naar mijn lieve neefjes & nichtjes in mijn omgeving die elke keer opnieuw een glimlach op mijn gezicht kunnen toveren.

Last but not least, wens ik David Dessin & Louis Ide te bedanken om aan mij te hebben gedacht voor deze prijs. Het is een heel fijn gevoel om erkend te worden! Mijn dank gaat ook uit naar de kunstenaar die deze prijs heeft gemaakt alsook het team dat achter de organisatie zit.

De Ebbenhouten Spoor neem ik graag in ontvangst in naam van veel mensen. Voor ieder die zijn/haar thuisland heeft verlaten op zoek naar een betere plek. Iedereen die ondanks de heimwee en pijn in het hart de stap heeft gezet alles achter te laten. Voor elke ouder die er dagelijks alles aan doet om voor een betere toekomst voor de nakomelingen te zorgen.

Tenslotte rest mij iedereen te bedanken om hier te zijn vandaag en wens jullie allemaal een heel positieve dag verder.
